

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่าง
การเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT)
กับวิธีสอนแบบปกติ

The Comparison Study of The Learning Achievement in “Sentences” of
Matthayomsueksa Two at Nawamintharachinuthit Satriwitthaya
Phutthamonthon School Between Learning with Cooperative Learning
Teams-Games-Tournaments (TGT) and Conventional

อมราภรณ์ ทิพย์ชัย^{1*} และ จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ²

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แห่งประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แห่งประเทศไทย

* ผู้รับผิดชอบบทความ

Ammarapron Thipchai^{1*} and Churairat Laksanasiri²

E-mail: ammarapron@satriwit3.ac.th¹, c_laksanasiri@yahoo.com²

¹Department of Education Master of Education Teaching Thai, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

* Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างการเรียนรู้ด้วย
วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน
(TGT) (3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

คำสำคัญ: TGT; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค; การเรียนแบบร่วมมือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 123 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการนำสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ANOVA ที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเพื่อเลือก 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 จำนวน 40 คน และ 2/11 จำนวน 40 คน รวม 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยคโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน (2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยคโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ชุด ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้ t - test แบบ dependent และ t - test แบบ independent

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

The purposes of this research were to. (1) compare the learning achievement of the matthayomsueksa two students at Nawamintharachinuthit Satriwitthaya Phutthamonthon School learning sentences of Thai language between the groups instructed by the cooperative learning of teams – games – tournaments (TGT) and the conventional method. (2) compare the learning achievement of the matthayomsueksa two students at

Nawamintharachinuthit Satriwitthaya Phutthamonthon School learning sentences of Thai language between before and after learning by the cooperative learning teams – games – tournaments (TGT). (3) compare the learning achievement of the matthayomsueksa two students at Nawamintharachinuthit Satriwitthaya Phutthamonthon School learning sentences of Thai language between before and after learning by the conventional method.

Using the simple random from the achievement first semester of year 2018. analyze the mean value of ANOVA with not different scores. Select two classrooms as controlled groups and experimental groups is matthayomsueksa 2/9 students total 40 and matthayomsueksa 2/11 students total 40. Including 80 students.

The research instruments consisted of (1) The cooperative learning teams – games – tournaments (TGT) lesson Plans on sentences of Thai language including 80 plans. (2) The conventional method lesson Plans on sentences of Thai language including 80 plans. (3) An academic achievement test on sentences of Thai language to be administered prior to the commencement and after the completion of the study. The academic achievement test was examined by experts and tested for internal coherence using index of congruence (IOC) method. Analyze data using mean (\bar{X}). Standard deviation (SD).dependent t – test and independent t – test.

Findings are as follows:

1. Academic achievement on sentences of the students instructed by cooperative learning teams – games – tournaments (TGT) was higher than conventional methods at the statistical significance level of .05
2. Academic achievement on sentences of the students instructed by cooperative learning teams – games – tournaments (TGT) was higher after the completion of the study than prior to its commencement at the statistical significance level of .05
3. Academic achievement on sentences of the students instructed by conventional methods was higher after the completion of the study than prior to its commencement at the statistical significance level of .05

Keywords: TGT; Learning achievement on sentence; Cooperative Learning

บทนำ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เน้นให้บุคคลมีความรู้และความสามารถ ฉะนั้นการศึกษาในยุคดังกล่าว จึงเน้นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Learning Community) เน้นการศึกษาผ่านปวงชน (Education For all) เน้นการร่วมมือจากปวงชน (All for Education) เป็นการศึกษาที่เน้นการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้ (Learn how to learn) เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการเรียนรู้แบบรวมพลัง (Co-operative and collaborative Learning) การเรียนการสอนจึงเน้นไปที่การสอนให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข, 2557, หน้า 43) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ครูจึงต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นั่นหมายถึงครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เป็นรายบุคคล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553) หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 22 กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ

วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมการแข่งขัน (TGT) เป็นการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพราะเป็นการเรียนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ และช่วยเหลือกันภายในกลุ่มเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทน โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ตามความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน สมาชิกของกลุ่มจะร่วมมือกันเรียนรู้ จนเป็นผลสำเร็จของกลุ่มด้วยการแข่งขันเกม การตอบคำถามจะเป็นคำถามในเนื้อหาสาระที่เรียน เมื่อจบเกมการแข่งขัน ผู้สอนจะประกาศคะแนนของผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด มี 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1.) ขั้นนำ เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุ้นความสนใจผู้เรียนเพื่อเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ 2.) ขั้นแบ่งกลุ่ม เป็นขั้นที่ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกตามความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน 3.) ขั้นสอนเป็นขั้นที่ผู้สอนให้ความรู้ในเนื้อหาสาระแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนในกลุ่มจะร่วมกันศึกษา ช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม และปฏิบัติ ใบงาน ทดสอบความรู้ภายในกลุ่ม เพื่อเตรียมจัดทีมแข่งขันต่อไป 4.) ขั้นจัดทีม เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนจัดกลุ่มเข้าแข่งขันเกมในโต๊ะต่างๆ ด้วยวิธีการเข้าแข่งขันตามความสามารถ เก่ง-เก่ง ปานกลาง-ปานกลาง และ อ่อน-อ่อน 5.) ขั้นแข่งขันเกม เป็นขั้นที่ผู้เรียนเข้าแข่งขันเกมในโต๊ะต่างๆ ด้วยวิธีการเข้าแข่งขันตาม โดยเกมที่ใช้ จะเป็นเกมในรูปแบบการตอบคำถามทางวิชาการ เมื่อแข่งขันจบผู้เรียนจะต้องนำคะแนนที่ได้รับ เข้ากลุ่มของตนเองเพื่อสรุปเป็นความสำเร็จของกลุ่ม 6.) ขั้นสรุปบทเรียน เป็นขั้นที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปเนื้อหาที่เรียนอีกครั้ง 7.) ขั้นมอบรางวัลความสำเร็จ เป็นขั้นที่ผู้สอนประกาศคะแนนความสำเร็จของกลุ่ม และคะแนนของผู้เรียนที่ได้สูงสุด

แม้ว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านมา คะแนนของวิชาภาษาไทยแยกตามสาระเรียนรู้ทั้ง 5 สาระจะมีค่าเฉลี่ยของโรงเรียนสูงกว่าร้อยละ 50 แต่เมื่อพิจารณาตามรายละเอียดแล้วพบว่า สาระการเรียนรู้ที่ 4 หลักภาษา มีค่าเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำสุด คือ 54.69

จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนของผู้วิจัยในรายวิชาภาษาไทย4 ท22102 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องชนิดของประโยค เช่น ไม่สามารถแยกประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อนออกจากกันได้ อีกทั้งนักเรียนบางส่วนยังขาดความกระตือรือร้น และขาดการมีส่วนร่วมในการเรียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษา เรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับวิธีสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค และพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาด้วยการเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน และยังสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการเรียนรู้ผ่านเกมการแข่งขัน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT)
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุททมณฑล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 123 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุททมณฑล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการนำสุ่มสุ่มตัวอย่างจากการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ANOVA ที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเพื่อเลือก 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 จำนวน 40 คน และ 2/11 รวม 40 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น (independent variables) ได้แก่ วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) และวิธีสอนแบบปกติ
2. ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหาในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ม.2 ท22102 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุททมณฑล ซึ่งประกอบด้วย ความหมายของประโยคโครงสร้างของประโยค ชนิดของประโยค (ประโยคความเดียว, ประโยคความรวม, ประโยคความซ้อน)

ระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 16 คาบ โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) จำนวน 8 คาบ และใช้วิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 8 คาบ แต่ละคาบใช้เวลา 50 นาที

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการนำการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมการแข่งขัน (TGT) ไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เป็นแนวทางให้ผู้สอนนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมการแข่งขัน (TGT) ไปใช้ในการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองของนักเรียนในวิชาภาษาไทย

การทบทวนวรรณกรรม

ชนิดของประโยค

นพคุณ คุณาชีวะ (2560, หน้า61-64) กล่าวว่า ประโยคแตกต่างกัน 3 ชนิด คือ

- 1.) ประโยคความเดียว คือประโยคที่มีเนื้อความเดียว โดยมีกิริยาสำคัญในประโยคแห่งเดียว เช่น ฉันไปต่างจังหวัดเมื่อวานนี้ เธอไม่ควรดื่มน้ำแก้วนั่น เขาชอบเดินทางไปต่างประเทศ ฯลฯ
- 2.) ประโยคความรวม คือประโยคที่มีเนื้อความหลายเนื้อความประกอบด้วยประโยคความเดียว ตั้งแต่สองประโยคขึ้นไปรวมกันโดยมีคำสันธานเชื่อมประโยคความรวมสามารถแยกออกเป็นสองประโยคโดยไม่ต้องอาศัยเนื้อความของอีกประโยคหนึ่งเลย
ประเภทของประโยคความรวม แบ่งได้ดังนี้

- 1.) ประโยคที่มีเนื้อความคล้ายตามกัน ส่วนมากใช้คำสันธานต่อไปนี้ และ กับ ก็ ทั้ง-และ แล้ว-จึง แล้ว-ก็ ครั้น-จึง เชื่อมประโยค ตัวอย่างเช่น ฉันและเพื่อนไปสมัครงานที่ธนาคารแห่งหนึ่ง พอเข้าฉันก็รีบตื่นขึ้นล้างหน้าแล้วก็ไปโรงเรียน
- 2.) ประโยคที่มีเนื้อความขัดแย้งกัน สันธานที่ใช้เชื่อมประโยค คือ แต่ แต่ทว่า ถึง-ก็ ถึง-แต่-ก็ กว่า-แต่-ก็ ตัวอย่างเช่น ถึงเขาแก่แต่ฉันก็รัก
- 3.) ประโยคที่มีเนื้อความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง สันธานที่ใช้เชื่อมประโยค คือ หรือ มิฉะนั้น หรือไม่ก็ ไม่เช่นนั้น ไม่อย่างนั้น ตัวอย่างเช่น เธอจะไปหรือไม่ไป ใครๆก็ต้องช่วยตัวเองมิฉะนั้นก็สอบไม่ได้ ฯลฯ
- 4.) ประโยคที่มีเนื้อความเป็นเหตุเป็นผลแก่กัน สันธานที่ใช้เชื่อมประโยค คือ จึง ฉะนั้น ดังนั้น เพราะเหตุนั้น เป็นต้น ตัวอย่างเช่น เขาทำงานหนักเขาจึงไม่สบาย เพราะเขาเล่นมากเขาจึงสอบไม่ได้ ฉันอยากสอบได้ดังนั้นจึงขยันเรียน ฯลฯ

- 3.) ประโยคความซ้อน คือประโยคที่ประกอบด้วยประโยคหลักกับประโยคย่อย ประโยคหลักเป็นประโยคความเดียว ส่วนประโยคย่อยจะต้องอาศัยความจากประโยคหลัก จึงจะได้ใจความ ตัวอย่างเช่น ฉันมีตุ๊กตาตัวหนึ่งซึ่งมีสีขาว

ประโยคหลักคือ ฉันมีตุ๊กตาตัวหนึ่ง, ประโยคย่อยคือ ตุ๊กตามีสีขาว

ประเภทของประโยคย่อย แบ่งได้ดังนี้

- ก.) ประโยคย่อยทำหน้าที่เป็นบทประธาน บทกรรม (นามานุประโยค) เช่น

เป็นบทประธาน เช่น เธอขยันเข้านี้ย่อมสอบได้

เป็นบทกรรม เช่น ฉันให้เขาตีมน้ำ เขากล่าวว่าเรื่องนี้ไม่จริง

- ข.) ประโยคย่อยทำหน้าที่ประกอบนามหรือสรรพนามในประโยคหลัก (คุณานุประโยค)

มีสรรพนามเชื่อมประโยค ได้แก่ ที่ ซึ่ง อัน เป็นตัวเชื่อม ตัวอย่างเช่น

คนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมเหมือนฝั่งทรัพย์ที่จมดิน “ที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย” เป็นประโยคย่อยขยาย “คน”

ค.) ประโยคย่อยทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบกริยา วิเศษณ์ หรือขยายกริยา หรือขยายวิเศษณ์(วิเศษณานาประโยค) อันเป็นส่วนหนึ่งของประโยคหลัก มักมีสันธานเชื่อมประโยคคำว่า เมื่อ จน เพราะ ตัวอย่างเช่น เขามาหา**เมื่อฉันไม่อยู่** (ขยายกริยาคำว่า มาหา) เขา**พูดดีจนฉันเกรงใจ** (ขยายวิเศษณ์คำว่า ดี)

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540, หน้า29) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือคุณลักษณะความรู้ความสามารถของบุคคลที่ได้จากการเรียนการสอน และการตรวจสอบระดับความสามารถด้านสมองของนักเรียนว่าเรียนรู้อะไรบ้างมีความรู้มากน้อยเพียงใด

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

Slavin (1983, p.203) กล่าวว่า หลักการและแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนที่ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความภูมิใจในตนเอง คือนักเรียนจะเรียนด้วยความสุข และพัฒนาสติปัญญาของตนเองอย่างเต็มที่พร้อมกับ เกิดความรู้สึกที่ดีงามในทางสังคม และจากกระบวนการทำงาน

ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมการแข่งขัน (TGT)

ชนาธิป พรกุล (2554, หน้า 105) กล่าวว่า เทคนิค TGT เป็นเทคนิคที่เหมือน STAD ทุกประการ ต่างกันตรงที่ STAD ทดสอบรายบุคคลและเน้นคะแนนความก้าวหน้า ส่วน TGT เป็นการแข่งขันกันด้านวิชาการ

องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมการแข่งขัน (TGT)

ชนาธิป พรกุล (2554, หน้า 105-107) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเทคนิคการเรียนรู้แบบ TGT 5 ประการ ดังนี้ (1)การนำเข้าสู่บทเรียน (class presentations) เหมือน STAD (2)ทีม (team) เหมือน STAD (3)เกม (games) ประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวกับบทเรียน แต่ละโต๊ะที่เล่นเกมมีผู้เล่น 3 คนมาจากทีมต่างๆ ผู้เล่นหยิบบัตรคำถาม และตอบคำถาม (4)การแข่งขัน (tournaments) มักจะจัดเมื่อสอนจบหน่วย การแข่งขันรอบแรกครูจัดผู้ได้คะแนนสูงสุดเรียงตามลำดับโต๊ะละ 3 คน แต่ละโต๊ะมีความสามารถเท่ากันเป็นการแข่งขัน ที่มีความเท่าเทียมกัน ผู้ได้คะแนนสูงสุด แต่ละโต๊ะจะได้ย้ายไปอยู่โต๊ะถัดไปที่คะแนนสูง ผู้ได้คะแนนต่ำสุดจะย้ายไปอยู่โต๊ะถัดไปที่คะแนนน้อยลง ผู้ได้คะแนนลำดับ 2 อยู่โต๊ะเดิม (5)การรับรางวัลของทีม (team recognition) เหมือน STAD

ความหมายของวิธีสอนแบบปกติ

พัชรี ลิธิฐฎา. (2534, หน้า11) กล่าวว่า การสอนแบบปกติ หมายถึงการสอนของครูโดยใช้แผนการสอนปกติ ซึ่งส่วนมากจะเป็นการบรรยายประกอบสื่อการสอนมีการอภิปรายแบ่งกลุ่มศึกษาค้นคว้า แสดงบทบาทสมมติ

ขั้นตอนของวิธีสอนแบบปกติ

กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2532, หน้า48) กำหนดขั้นตอนการสอน ดังนี้ (1)ขั้นนำ ครูใช้คำถาม หรือกิจกรรมต่างๆเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียน และดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มาอยู่ที่การสอน และพร้อมที่จะเริ่มเรียน (2)ขั้นสอน ครูดำเนินการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้

ในเนื้อหา โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญในการสอนนั้นอาจใช้กิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปราย การแสดง บทบาทสมมติสถานการณ์จำลอง การแสดงละครเพื่อช่วยให้การสอนน่าสนใจ และเร้าความสนใจ ของนักเรียนมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นตลอดเวลา และให้นักเรียนมีบทบาท ในการเรียนการสอน รวมทั้งทำให้การสอนและมีประสิทธิภาพ (3)ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้นและเห็นความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่างๆ ของเนื้อหาที่ได้เรียนมาแล้ว และยังเป็นการย้ำให้ผู้เรียนได้เกิดความให้เกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น โดยการอภิปราย การใช้สื่อ เป็นต้น (4)ขั้นวัดและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ทำให้ครูทราบว่านักเรียน ได้เรียนได้มากน้อยเพียงใดโดยการทดสอบ และการทำแบบฝึกหัด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุกานดา สายวารี (2559) วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวิหาร ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค การจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย(inductive method) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวิหาร ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย (inductive method) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวิหารที่สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน(TGT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวิหารที่ สอนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย(inductive method)หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยการสุ่มวัดก่อนและ หลัง การทดลอง (randomized control group-pretest posttest design) กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มที่ ได้รับการสอนแบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 123 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่ม ตัวอย่างจากการนำสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ

ANOVA ที่มีผลคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากเพื่อเลือก 2 ห้องเรียน เป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 จำนวน 40 คน และ 2/11 จำนวน 40 คน รวมทั้งสิ้น 80 คน

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยคโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประโยค ชนิดของประโยค ได้แก่ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน

2. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยคโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบเรียน โดยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประโยค ชนิดของประโยค ได้แก่ ประโยคความเดียว ประโยคความรวม และประโยคความซ้อน

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยคโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) และแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยคโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สูงกว่า 0.5 ขึ้นไปทุกประเด็น

4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องชนิดของประโยค ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และคัดเลือกแบบทดสอบข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สูงกว่า 0.5 ขึ้นไป จากนั้นนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนวิเคราะห์โดยใช้สถิติ *t test* แบบ Independent Sample

กลุ่ม	N (คน)	\bar{X}	SD	t	Sig.
วิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT)	40	21.58	3.43	5.82	.000*
วิธีสอนแบบปกติ	40	16.90	3.76		

*p < .05

จากตารางตอนที่ 1 แสดงค่า t ที่ได้จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของประโยคหลังเรียนทั้ง 2 กลุ่ม จากการทดลองผลการวิเคราะห์ คือ กลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับวิธีสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่อง ชนิดของประโยคด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) ก่อนเรียนและหลังเรียนวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t test แบบ dependent Sample

คะแนน	N(คน)	\bar{X}	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	15.55	3.28	12.32	.000*
หลังเรียน	40	21.58	3.43		

* $p < .05$

จากตารางตอนที่ 2 แสดงค่า t ที่ได้จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดของประโยคก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t test แบบ dependent Sample

คะแนน	N(คน)	\bar{X}	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	14.18	3.33	8.16	.000*
หลังเรียน	40	16.90	3.75		

* $p < .05$

ตอนที่ 3 แสดงค่า t ที่ได้จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยคก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือ เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผู้วิจัยขออภิปรายผลจากการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

(1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ระหว่างการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) กับวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่เรียนด้วยวิธี การสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อาจเพราะการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) นั้นทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ ต่างๆซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้ได้ความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่ม (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน นวมินทราชินู ทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งยอมรับในสมมติฐานข้อ 2 ที่กำหนดไว้อาจเพราะวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคการจัด ทีมแข่งขัน (TGT) ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเอง เนื่องจากรู้ว่าตนเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งของทีม และมีโอกาสทำคะแนนให้แก่ทีมจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถือเป็น การสร้าง แรงจูงใจในการเรียนอีกทางหนึ่ง (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งยอมรับในสมมติฐานข้อ 3 ที่กำหนดไว้ เนื่องจากวิธีสอนแบบปกติที่ผู้วิจัย นิยามขึ้นนั้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล ทั้งนี้ในแผน การจัดการเรียนรู้ของผู้วิจัย ได้เลือกขั้นนำที่หลากหลาย มีทั้งการสังเกตบัตรคำ ให้นักเรียนฝึกคิดร่วมกัน หาคำตอบ หรือแม้แต่การกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกหน้าชั้นเรียน จึงทำให้ผู้เรียนสนใจในบทเรียน และพร้อมต่อการเรียนรู้ เมื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างทำกิจกรรม พบว่า เมื่อมีการถามคำถาม

กระตุ้นให้ตอบนักเรียนจะสนใจกระตือรือร้นมาก และเมื่อเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มนักเรียนจะให้ความร่วมมือมากกว่าที่ครูบรรยายจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ครูควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) ให้ความเข้าใจอย่างแท้จริง เพื่อประโยชน์สูงสุดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และควรทำความเข้าใจเรื่องกติกากับผู้เรียนเรื่องกติกาในการเล่นก่อนเริ่มการแข่งขัน อีกทั้งจัดผู้เรียนตามความสามารถ กระตุ้นผู้เรียนให้เห็นความสำคัญของคะแนนการแข่งขัน กล่าวชื่นชมเสริมแรงผู้เรียนให้เกิดความภูมิใจในตนเองที่เป็นส่วนหนึ่งของทีม และควรเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย มากกว่าการเน้นบรรยาย เพราะจะทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ครูควรศึกษาผลการวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) ไปใช้กับหลักภาษาอื่นๆ เช่น การสร้างคำ คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2532). *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา
- ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้*. กรุงเทพฯ: บริษัท วีพรีนท์ (1991).
- นพคุณ คุณาชีวะ. (2558). *หลักภาษาไทยในหลักสูตรมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). *การสร้างและพัฒนาและทดสอบผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรี ลิธิฐฎา. (2534). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง “รามเกียรติ์” โดยใช้ชุดการสอนจุลบทกับการสอนปกติ ยักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีวัดระฆัง กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ และคณะ. (2552). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 3*. กรุงเทพฯ: องค์การคำของ สกสค.
- สุกานดา สายวาริ. (2559). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*

ปีที่ 3 โรงเรียนวัดโสธรวรารวิหาร ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการจัดทีม
แข่งขัน (TGT) กับการจัดการเรียนรู้แบบอุปนัย(inductive method). วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Slavin, R. E. (1983). *Cooperative learning*. New York: Longman.